

Harjoittelijana muuttuvassa järjestötyön maailmassa- blogikirjoitus

Lea Lintula, yhteisöpedagogiikan opiskelija, Humak

Harjoittelijana muuttuvassa järjestötyön maailmassa

Olen työskennellyt kevään 2026 korkeakouluharjoittelijana Klovnit ilman rajoja ry:ssä. Viestinnän harjoittelu on ollut osa yhteisöpedagogiikan opintojani Humakissa. Harjoittelun aikana olen tutustunut pienen kulttuuri- ja sosiaalialan järjestön toimintaan sekä työstänyt järjestön ulkoista ja sisäistä viestintää. Harjoitteluni aikana olen usein päätenyt kysymyksen äärelle: miten pieni, mutta tärkeä järjestö pystyy tässä ajassa selviytymään ja kehittymään?

Elämme aikaa, jossa yhteiskunnalliset rakenteet ovat rajussa muutoksessa sekä paikallisesti että maailmanlaajuisesti. Monikriisien jyllätessä myös järjestömaailmaa ravistelevat muutokset. Suomessa, aikaisemmin kutsutussa yhdistysten luvatussa maassa, valtion rahoitukset kiristyvät sekä taide- että järjestötoiminnan puolelta. Myös ihmisten toimintakulttuurit kansalaisyhteiskunnassa ottavat erilaisia muotoja tänä päivänä kuin vaikka 20 vuotta sitten.

Pienessä kulttuuri- ja sosiaalialan järjestössä toimiessa on ollut kiinnostavaa huomata, kuinka vapaaehtoisjärjestönä toimiva Klovnit ilman rajoja ry etsii toimintamalleja, joilla jatkaa, kehittää ja ylläpitää järjestön toimintaa. Toiminta pienessä järjestössä, jossa taiteilijat pyrkivät viemään iloa lapsille heikkoihin oloihin, on tosiaankin omalaatuistaan luovimista. Juuri tässä olenkin kokenut

toiminnan vahvuuden sekä heikkouden. Toiminta ei ole riippuvainen miellyttämään suuria rahoittajia vaan toimii jäsenistönsä ja kattojärjestön Clowns Without Borders:n äänenä. Kuitenkaan ilman suurempia rahoituksia on toimintaa haastavaa ylläpitää, kun palkallisia työntekijöitä ei ole tällä hetkellä osana toimintaa. Empatia ja merkityksellisyys sekä oppiminen työyhteisössä kannattelevat pitkälti toimintaa.

Olen harjoitteluni aikana kehittänyt Klovnit ilman rajoja ry:n visuaalisen viestinnän ilmettä ja ollut luomassa vuoden 2026 kannatusjäsen kampanjaa. Olen saanut huomata, että kannatusjäsen kampanja ei ole ottanut tulta alleen toivotulla tavalla, ja olen päässyt miettimään sen haastavuutta ja kampanjan kompastuskiviä. Olen päätenyt siihen, että jatkuvan viestitulvan ja sosiaalisesta mediasta tilan taistelemisen keskellä pienten järjestöjen on vaikea nousta esiin ilman algoritmien ja trendien saavuttamista.

Kuitenkin kannatusjäsenyydellä on mielestäni tärkeä asema pienten järjestöjen tukemisen kannalta, jotta ne pääsevät kasvamaan vaiheeseen, jossa rahoitusta pystytään hakemaan myös muualta. Näen myös, että mesenaatit ja jäsenmaksut ovat keino tässä ajassa selvittää ilman suuremman instituution tukea. Tässä rahoitusten pirstaloitumisessa nousee mielestäni yksi tärkeä asia esiin: kun suuremmat instituutiot tai valtio ei tue, on kansalaisyhteiskunnan yksilöillä enemmän valtaa ja vastuuta tukea toimintaa, jota itse kokee tärkeäksi. Tänä päivänä, kun vapaaehtoistyön tekijöitä on vähemmän, näen, että varallisuuden siirtäminen on toinen tapa tukea toimijoita. Kuitenkin siitä tulee tehdä yksilöille tarpeeksi helppoa, saavutettavaa ja merkityksellisen tuntuista.

Tällainen omanlainen toiminta, mitä Klovnit ilman rajoja ry tuottaa, vaatii jo ennestään tietoa siitä, mitä klovneria on. Klovneria vaikuttaa trendaavan ainakin estetiikkana nuorten keskuudessa, joten ajattelen, että somea on jossain määrin hyvä hyödyntää viestintään ja toiminnan esittelyyn. Näin myös estetiikasta kiinnostuneet voivat päästä sisään ymmärtämään klovnerian saloja. Myös sotien ja ympäristökriisin keskellä järjestön toiminnasta kriisialueilla on paljon hyötyä kansainvälisesti, että paikallisesti ja uskon, että ihmiset toivovat kriisien keskelle maailmassa myös iloa. Olenkin päätenyt pohtimaan, kuinka olennaista olisi hyödyntää sosiaalisessa mediassa kansainvälisiä verkostoja sekä trendejä.

Järjestöjen viestintää ja toimintaa tapahtuu jatkuvasti muuallakin kuin yltäkyläisessä somessa. Pienten järjestöjen kohderyhmistä ja toiminnasta

riippuen on muitakin kanavia hyvä hyödyntää viestintään, etenkin kun Metan alustoilla on alkanut rajoittaminen "poliittisten" sisältöjen markkinointiin. Kuitenkin ajattelen, että mitä pienemmät resurssit, sitä tehokkaammin järjestön ja kohderyhmien tulisi hyötyä vapaaehtoisesti tehdystä viestintätyöstä, joskus tämä viestintäväylä voi olla some ja toisinaan katukampanja tai muu villimpi tempaus.

Työstän tällä hetkellä yhteiskehittämismalliin pohjautuvaa työpajaa *Nakit jakoon ja järjestötyö selkeäksi* Klovnit ilman rajoja ry:n hallitukselle, jotta järjestötyö vapaaehtoisvoimin sujuisi mahdollisimman mukavasti ja vapaaehtoisten panokset hyödyttäisivät mahdollisimman hyvin järjestön toimintaa ja yhteisiä tavoitteita, omien jaksamisten puitteissa.

Kaiken kaikkiaan yhteisöpedagogiikan opiskelijana ja taiteilijana koen, että kriisien keskellä juuri yhteisöllistä taidetta, yhteisöjä ja kansalaisyhteiskuntaa tarvitaan. Meidän on hyvä oppia luovimaan pirstaleisessa maailmassa sekä yhteisöissä ja keskittyä yhteisen hyvän saavuttamiseen tukemalla heikoimmassa oloissa eläviä. Se, mitä tämä tukeminen tarkoittaa kenellekin, onkin sitten henkilökohtainen kysymys. Minulle työpanokseni tarjoaminen harjoittelun aikana Klovnit ilman rajoja ry:lle on ollut opettavaista sekä merkityksellistä – olen saanut tukea omalla panoksellani klovnien tärkeää kriisialueiden työtä ja oppinut paljon pienen järjestön käytänteiden kautta ihmisten järjestäytymisestä sekä itsestäni.

Lea Lintula, yhteisöpedagogiikan opiskelija, Humak